

Ophævelsen af Arveloven er bleven knyttet til Chronfølgens Ordning; men saa Meget maa i ethvert Tilfælde følge, at det ikke kan antages i Almindelighed at blive erkjendt af Folket som en Gjenstand af stor og særdeles Vigtighed, om Arveloven bliver opretholdt, eller om den bliver ophævet.

Den danske Stilling af Sagen er imidlertid den selvsamme. Om den Indflydelse, som vil udgaa paa Danmarks Fremtids-Historie enten af Arvelovens Bibeholdelse eller af dens Ophævelse, tilkommer der ikke den fremmede Diplomatie nogen Stemme, men vel den danske Rigsdag og hvert enkelt Medlem af Samme. Det er min urokkede og usvækkede Overbeviisning, at med Rigets Arvelov bortgives en væsentlig Støtte for det danske Riges selvstændige Stilling, et væsentligt Værn mod fremtidige Prætendent-Stridigheder og fremmed overmægtig Indflydelse, en væsentlig Betyggelse for Elesvigs uadskillelige Forbindelse med Danmark. Til en Foranstaltning, der stiller sig saaledes for mig, kan jeg ikke finde det foreneligt med den Forpligtelse, jeg har overtaget, at give min Stemme. Jeg maa overlade det til den store Fleerhed i Rigsdagen, der betragter Sagen anderledes. For mig staaer kun dette tilbage, at holde mig udenfor Deeltagelse i Sagens videre Forhandling, efter at have afgivet nærværende Erklæring som Vidnesbyrd om min usforandrede Anskuelse. Det er for mig en Tilfredskillelse at have arbejdet for denne Sag saalænge, som der var nogen Tanke om, at Arbejdet kunde føre til et Maal; jeg overlader trostlig Dommen til Historien. Jeg er tillige bemyndiget til at erklære, at denne Betragtning af Sagens nærværende Stilling i det Væsentlige, og den derpaa grundede Beslutning, at holde sig udenfor den endelige Afstemning, tiltrædes af flere af Rigsdagens Medlemmer baade ældre og ny tilkomne.

Formanden: Jeg skal derefter tillade mig at give Ordet til den ærede Folkethingsmand for Maribo Amts 1ste Valgkreds.

Lindberg: Det egl. Budskab af 4de October f. A. foreligger os atter uforandret til Behandling, og er denne Gang ledsaget med en Række diplomatiske Noter, der

ere forekomne den sidste ærede Taler og flere Medlemmer af Rigsdagen at have en væsentlig og betydelig Indflydelse paa, hvorledes vi skulle stemme i denne Sag. Med Hensyn til de diplomatiske Noter skal jeg tillade mig først at gjøre opmærksom paa, at den Circulaire despatches, som under 9de Mai d. A. er udfærdiget af vor Udenrigsminister, har givet vore Gesandtskaber ved de fremmede Hoffer en saadan Fremstilling af Forhandlingerne paa den sidst opløste Rigsdag, at de virkelig have været istand til at kunne danne sig en Forestilling om, hvad der her har været forhandlet, og at Hs. Excellence Udenrigsministeren har fremstillet Sagen saa upartisk, at jeg ikke kan Andet end offentlig aflægge ham min Taksigelse og Baa-skjønneelse derfor; men ikke desto mindre er min Overbeviisning om Sagens virkelige Stilling ikke derved bleven forandret. Jeg er overbevist om, at, dersom vi gaae ind paa, hvad jeg bestandig har holdt paa, at antage Londontractaten og overdrage det uden al Forbehold til Hs. Majestæts Regjering at udføre den, saa have vi tilbudt Regjeringen Alt, hvad den behøver, Alt, hvad de udenlandske Magter, som have underskrevet Londontractaten, med Billighed kunde enten vente eller forlange, og at Alt, hvad der gaaer udenfor det, er Noget, som med Sandsynlighed ikke bør vente at finde Understøttelse af den danske Rigsdag. Jeg mener nemlig, at, naar vi holde os til Londontractaten, skulle vi bære os ad ved den som ved ethvert andet Contractforhold; vi skulle holde os til det, som skrevet staaer, og overlade til Hs. Majestæts ansvarlige Ministre at udføre Sagen efter Tractatens Ord's Lydelse, saaledes at det ikke støder mod eller krænker den Grundlov, som vi Alle have kjær, som vi Alle elske, som vi Alle have besvoret for ikke lang Tid siden. Jeg tror, at, naar vi gjøre det, saa kunne vi blive enige om denne væsentlige og vigtige Sag, og det er idetmindste min Overbeviisning, at, naar Mænd komme sammen paa en Rigsdag, saa komme vi ikke sammen for at see, hvor uenige vi kunne blive, men vi skulle af hyderste Flid stræbe efter at blive saa enige som muligt; vi komme sammen, ikke for at bekæmpe Hans Majestæts Re-